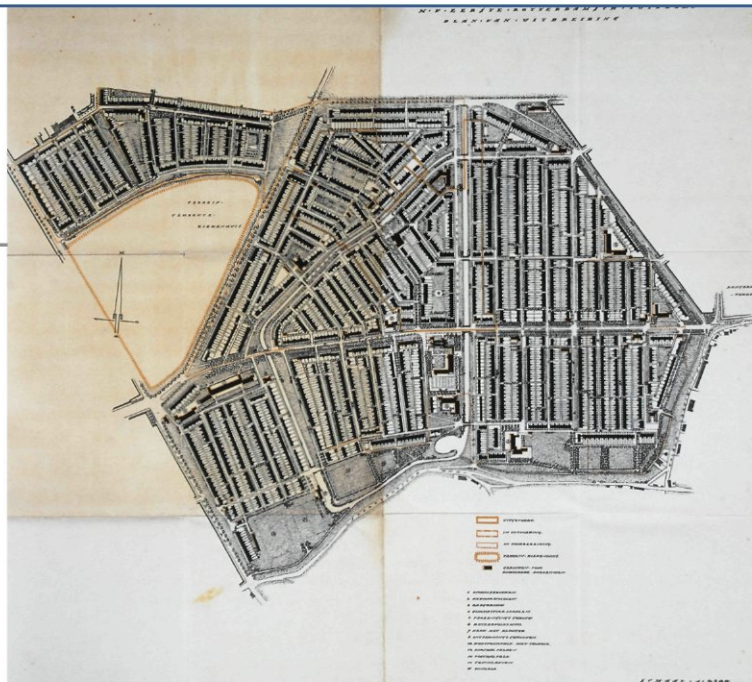

afb. 2. Het grote plan uit 1921 gemaakt door Granpré Molière, Verhagen en Kok. (foto uit M. Steenhuis, *Stedenbouw in het landschap*)

Vreewijk, met 6.500 woningen en ooit bijna 30.000 inwoners met eigen voorzieningen, van scholen tot huisartsen en van kerken tot winkels, vormde ook een inspiratiebron voor de 'wijkgedachte' die na 1945 lange tijd de stadsontwikkeling in Nederland heeft bepaald. In *De stad der toekomst, de toekomst der stad* uit 1946 van de Studiegroep Bos werd Vreewijk in woord en beeld aangehaald als een planmatig aangelegde wijk waarin 'het wonen in alle opzichten tot een vreugde [is] geworden'.⁴ Bos *cum suis* propageerden een gelede stadsopbouw van zelfstandige, voor de bewoners herkenbare en

overzichtelijke wijken om een wild aangroeiende 'stadsboek' te vermijden. 'Zelfstandig' betekende over eigen voorzieningen beschikken, duidelijke (groene) wijkgrenzen, een eigen wijkbestuur en goede verbindingen met de rest van de stad, het stadscentrum voorop. Met zijn beplanting, korte straten en groene binnenterreinen is Vreewijk weliswaar een goed, maar ook atypisch voorbeeld van een tuinwijk. Al in 1921 schreef M.J. Granpré Molière dat Vreewijk geen tuindorp, maar een stedelijke tuinwijk is, die zich harmonisch in het uitbreidingsgebied voegt.⁵ Het stedelijke van de tuinwijk schuilt in kenmer-